



LA LLEGENDA DEL SANTÍSSIM MISTERI

(Els fets del 6 de febrer)

Fa molt i molt temps va passar una cosa extraordinària a la ciutat de Cervera. Voleu saber-la?

Un soldat que havia lluitat en una guerra molt lluny d'aquí va resultar ferit i va tornar cap a Catalunya. I sabeu què? Portava amagat un trosset de fusta. Era un bocí de la creu de Jesús. Per ell era molt valuós, era com un tresor!

A l'hospital on va anar a parar va conèixer un capellà, mossèn Jaume, que era de Cervera.

El soldat no es refeia de les ferides i va decidir explicar la seva història al capellà. Com que es van fer molt amics i veia que no se'n sortiria, li va donar el seu preuat tresor.

Va passar un temps i l'any 1540 el mossèn Jaume va tornar cap a Cervera amb el tros de fusta. Com que era un gran tresor, el va guardar en una capella de l'església de Santa Maria.

Un dia va rebre la visita inesperada d'un vell amic del Tarròs, un poble del costat de Cervera.



1r CI - Activitat 2

Jaume Albesa: Déu vós guard, mossèn Joan! Com esteu? Què us porta per aquí? A què dec la vostra visita?

Joan Mongay: Déu ens guardi a tots! Jaume, hem sabut que guardeu a l'església de Santa Maria un trosset de la fusta de la creu de Jesús.

Jaume Albesa: Així és, efectivament!

Joan Mongay: Si us plau mossèn, al Tarròs en necessitaríem un trosset. Què ens el donaríeu, si us plau?

Jaume Albesa: Ca, home! Ni pensar-hi! És una relíquia molt preuada que em va donar un soldat; la tenim en gran estima!

Joan Mongay: És cert, és cert...

Jaume Albesa: Ja us ho podeu anar traient del cap!

Joan Mongay: No ho demano per mi Jaume, sinó per poder curar molts pobres "endimoniats" que tenim al nostre poble.

Jaume Albesa: No, no pot ser! Seria un pecat!

Joan Mongay: Senyor, us ho suplico. Penseu que és per a una bona causa. Tots aquells malalts que tenim ho necessiten!

Jaume Albesa: No us en puc donar resposta. Ho he de consultar amb els meus ajudants.



1r CI - Activitat 2

Mossèn Jaume va parlar amb els seus ajudants i van decidir que li donarien un trosset petit.

Passat un temps el mossèn Joan del Tarròs va tornar a veure en Jaume, el mossèn de Cervera.

Joan Mongay: Senyor, heu pres alguna decisió sobre el què us vam demanar?

Jaume Albesa: Estem d'acord! Us en donarem un trosset però amb una condició...

J. Mongay: Digueu, digueu...

J. Albesa: Una relíquia tan important no es pot portar d'aquí cap allà de qualsevol manera. Heu de portar una creu de plata per posar-la dins. Així el trosset de fusta serà portat com es mereix!

Així ho van fer. Els habitants del Tarròs van buscar una creu de plata. Quan la van tenir li van dir al mossèn de Cervera.

La tarda del 6 de febrer de 1540 es va organitzar amb tota solemnitat l'acte de la partició del trosset de fusta de la Creu, el "Lignus Crucis."



1r CI - Activitat 2

A la capella del St. Nicolau de l'església de Sta. Maria es van reunir un gran grup d'homes importants, entre ells mossèn Jaume i mossèn Joan.

El mossèn Jaume va fer els preparatius oportuns. Va col·locar sobre la pedra de l'altar uns drapets blancs i els homes van començar a conversar.

Home 1: He portat aquest ganivet per partir la fusta. Anirà bé. Té la fulla molt afilada.

Jaume: Deixeu-lo damunt de la taula. Jo vaig a obrir l'armariet. A dins hi ha la caixeta on guardem la fusta. Oh! Però està tancada amb clau! Qui té la clau? Algú sap on és la clau d'aquesta caixeta?

Home 2: No ho sabem pas, mossèn! Crec que està perduda. Haurem de forçar la caixa!

I així ho van fer. De dins la caixa van treure una bosseta i la van posar sobre els draps blancs.

Jaume Alabesa: Argenter, vós que teniu les mans avesades a treballar amb objectes delicats, tal·leu la fusta.



1r CI - Activitat 2

Argenter: Ni pensar-ho! No ho faria per res del món! És una cosa sagrada i pertoca als capellans fer-ho. No pas a un pobre pecador com jo!

Jaume Albesa: Està bé, senyors! Ho faré jo!

Home 1: Aquí teniu el ganivet, Jaume! Aneu amb compte!

Mossèn Jaume va ser el primer de provar-ho amb molt i molt de compte. Però... la creu no es va partir. Tot seguit ho van provar dos homes més.

Home 1: Oh, caram. No puc!

Home 2: A veure jo... Jo tampoc!

Tres homes ho van intentar i tres van ser les vegades que van fracassar.

Home 1: A veure, ho tornaré a provar amb les meves mans... Així, a poc a poc...

Ho va fer de manera delicada i... a l'instant... una gota de sang vermella va caure damunt el drap blanc i es va sentir un fort tro que va ressonar per tota la nau de Santa Maria.

Tots: Oh!! S'ha partit! MISTERI, MISTERI!



1r CI - Activitat 2

La fusta es va partir en dos trossos però un d'ells va quedar molt malmès.

Jaume Albesa: Això és un SANTÍSSIM MISTERI. Ho hem de notificar. Hem d'anar a buscar el notari perquè en doni fe.

Mossèn Joan va agafar un dels trossets i el va donar a l'Argenter perquè el posés dins la creu de plata per portar-lo cap al Tarròs. Seguidament un dels homes va guardar el drapet tacat de sang i l'altre bocí de la creu dins l'armari de l'església de Sta. Maria.

Va començar a arribar gent que havia sentit un gran terrabastall. Tots esverats i veient el què havia passat van entrar a l'església dient **MISTERI, MISTERI!**

Al cap d'una estona va arribar el notari i amb gran solemnitat va dir:

Notari: Jo, Jaume Junyent, en exercici de la meua autoritat i per la gràcia de Déu dono fe que tot això que aquí ha succeït és veritat.

I fins aquí he arribat i qui no s'alci té el cul foradat.